

Du kære, blide danske bæk 1850a Poul Schierbeck

16

1266

A

- Du kære bli-de dan-ske bæk, som bag om hegn og
- Hver sjæl, som slip-per ned til dig, han van-drer langs din
- Her pluk-ker pi-gen hjer-te-græs, mens kar-len slår det
- Her kom-mer de og tit-ter ned, hver som fik sorg i
- Du lil-le mun-tre dan-ske bæk bag hyld og hegn og

T

B

- hy-ben-hæk mod sal-te fjor-de gli-der, dit van-dre-vand, din
- blom-ster-vej med smil i øj-ets kro-ge; han er ej helt, som
- sid-ste læs, og skval-dre-gø-gen kuk-ker; han kuk-ker lavt om
- kær-lig-hed, og bæk-ken in-gen hin-drer. Om yng-ling el-ler
- hy-ben-hæk og midt i la-ve en-ge, du gav mit sprogdets

- pus-le-strøm har nyn-net i vor fol-ke-drøm og
- han var før, men som han fik bag di-ne rør et
- knol-de-kær, han kuk-ker mer og me-re nær, som
- pi-ge-lil, de lyt-ter tænk-somt til dit spil og
- søl-ver-klang; det blø-de nyn ved vug-gens gang og

- pyn-tet Dan-marks kjo-le-søm fra lan-dets æld-ste ti-der.
- glimt af tab-te him-les dør og pa-ra-di-sets lå-ge.
- spurg-te han: "Hvad gør du der, o glut, mens så du suk-ker?"
- græ-der hjer-te-tungt der-til og sy-nes at det lin-drer.
- ryt-men i vor fol-ke-sang er lån fra di-ne stren-ge.

(Jeppe Aakjær)